

תלמודו בידו

יבמות

דף פג עמוד ב

- [א] כיצד פסק רב לענין המסכך גפנו על תבואת חברו ?
- [ב] טומטום שנקרע ונמצא זכר, האם חולץ ליבמתו ?
- [ג] הבא על אנדרוגינוס דרך נקבותו, האם חייב סקילה משום משכב זכר ?
- [ד] האם בהמה או עוף שהם טומטום או אנדרוגינוס כשרים לקרבן ?

- [א] אמרי בי רב: הלכה כר' מאיר, שהתבואה והכרם נאסרים בהנאה. [אמרי בי רב היינו רב הונא. כשרב הונא אומר "אמרי בי רב", היינו רב המנונא].
רב אדא: רב פסק כר' יוסי, שאין אדם אוסר דבר שאינו שלו.
- [ב] ר' יהודה: אינו חולץ, מפני שהוא סריס חמה ודאי.
ר' יוסי בר' יהודה: אינו חולץ מספק, שמא ימצא סריס חמה. נפקא מינה:
1. חלץ לה הסריס ויש לו אחים נוספים:
לר' יהודה, אין זה חליצה, ומותר לאח אחר לייבמה.
לר' יוסי, חוששים שמא אינו סריס וחליצתו כשרה, ופסלה ליבום אצל האחים.
2. אין עוד אחים, לר' יהודה אינה צריכה חליצה ממנו. לר' יוסי, חולץ לה מספק.
- [ג] ר' סימאי ורב: חייב. שנאמר "ואת זכר לא תשכב משכבי אשה", איזהו זכר שיש בו שני משכבות, זה אנדרוגינוס, ועל שני המשכבות הזהיר הכתוב.
ר' אליעזר: פטור. שכך דורש "זכר", זכרותו של מי שיש בו שני משכבות לא תשכב. ומ"ואת" מרבים לחייב הבא על זכר רגיל [שאין לו נקבות].
- [ד] בהמה: פסולה [ואפילו לר' אליעזר], שכל מקום שנאמר "זכר ונקבה" יש למעט אלו.
עוף: לתנא קמא, פסול לקרבן. לר' אליעזר כשר, הואיל ולא נאמר בו זכר ונקבה.